

U C H W A Ł A   N R   X/57/94

R A D Y   M I E J S K I E J   W   K A R C Z E W I E
Z   D N I A   20. grudnia 1994

w sprawie ustalenia granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne przy ul. Mickiewicza w Karczewie.

Na podstawie art.14-17 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985r. o gospodarce gruntami i wyłączeniu nieruchomości /t.jedn.Dz.U.z 1991r.Nr30, poz.127,z późn.zm./ oraz § 44 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991r. w sprawie zasad i trybu ustalania granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, scalania i podziału nieruchomości na działki budowlane oraz kosztów i opłat z tym związanych /Dz.U.Nr 72,poz.312/ R a d a   M i e j s k a w   K a r c z e w i e ,na wniosek B u r m i s t r z a   M i a s t a i Gminy Karczew w związku z wystąpieniem właścicieli nieruchomości, uchwała co następuje :

§ 1.

Ustala się granice gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, położonych w Karczewie między ulicą Mickiewicza a terenem osiedla Ługi,określone w geodezyjnym projekcie scalenia i podziału nieruchomości na działki budowlane,stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały,oznaczone literami

§ 2.

Ustala się działki budowlane,przyznane na własność poszczególnym uczestnikom scalenia w zamian za nieruchomości będące ich własnością,określone w rejestrze nieruchomości,stanowiącym załącznik nr 2 do uchwały i oznaczone w geodezyjnym projekcie scalenia i podziału nieruchomości,stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały .

§ 3.

W związku z równoważeniem się wysokości odszkodowań za grunty,które przechodzą na własność gminy,z wysokością należnych opłat adiacenckich, jakie powinny obciążać poszczególne nowo utworzone działki budowlane,^{znosi}anuluje się wynikające stąd wzajemne zobowiązania finansowe gminy i właścicieli nieruchomości - uczestników scalenia.

§ 4

Realizację uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Karczew.

§ 5

Uchwała niniejsza stanowi podstawę :

1/do umieszczenia na planie realizacyjnym, stanowiącym załącznik nr 3 do uchwały , klauzuli o jego zatwierdzeniu

2/do umieszczenia na mapie z geodezyjnym projektem scalenia i podziału nieruchomości, stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały, klauzuli o jego zatwierdzeniu oraz klauzuli o przyjęciu do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego

§ 6

Uchwała niniejsza stanowi podstawę do dokonania odpowiednich wpisów w księgach wieczystych, do założenia nowych ksiąg wieczystych dla gruntów, które przeszły na własność gminy oraz do wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia .

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

leż. wet. Mirosław Dobrowolski

.....
Przewodniczący Rady Miejskiej

*klauzula
projekt tytułu do komisji*

Kolejnym zarzutem do rozporządzenia jest fakt włączenia do podstawy obliczania dotacji celowej, dochodów gmin uzyskiwanych z najmu lokali użytkowych. Mechanizm taki jest niczym nieuzasadniony, a przede wszystkim stanowi ingerencję w konstytucyjną i ustawową samodzielność i autonomię finansową gmin. Wskutek nierozróżnienia gminy - podmiotu prawa publicznego wykonującego zadania publiczne i osoby prawnej - uczestnika obrotu cywilnoprawnego Rada Ministrów przekroczyła kompetencje.

**PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄD MIASTA
SKIERNIEWICZ**

Włodzisława Binder

Uchwała NR 66 Rady Miejskiej w Skierniewicach z dnia 9 grudnia 1994 roku

w sprawie wniosku do Trybunału Konstytucyjnego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U.Nr 16, poz. 95 zm: Dz.U.Nr 34 poz. 199, Nr 43 poz. 253, Nr 89 poz. 518; z 1991 roku Nr 4 poz. 18, Nr 110 poz. 473; 1992 roku Nr 65 poz. 428, Nr 100 poz. 499; z 1993 roku Nr 17 poz. 78; z 1994 roku Nr 122 poz. 593) oraz art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (tj. Dz.U. z 1991 r., Nr 109, poz. 470) uchwała się, co następuje:

§ 1

Rada Miejska w Skierniewicach wnosi do Trybunału Konstytucyjnego o:

- 1) zbadanie zgodności z Konstytucją art. 4, art. 39 ust. 2 i art. 45 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. nr 105, poz 509)
- 2) zbadanie zgodności z Ustawą Konstytucyjną z dnia 17 października 1992 r. i ustawą powołaną w pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 listopada w sprawie dotacji dla gmin na dofinansowanie wypłat dodatków mieszkaniowych (Dz.U. nr 119, poz. 571)

§ 2

Zobowiązuje się Zarząd Miasta do przekazania uchwały Trybunałowi Konstytucyjnemu

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej
w Skierniewicach
Henryk Stopiński

Ustalenie w art. 4 ustawy, iż zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych obywateli jest zadaniem własnym gminy, o charakterze powszechnym, a nie w zakresie mieszkaniowego zasobu gminy zdefiniowanego artykułem 5 ustawy stoi w sprzeczności z powszechnie znanym niewielkim zasobem komunalnym w porównaniu z zasobami spółdzielczymi, prywatnymi i należącymi do innych podmiotów. Poprawy sytuacji mieszkaniowej nie uzyska się zadekretowaniem, że zaspokojenie tej podstawowej potrzeby każdego mieszkańca Rzeczypospolitej obarcza w całości gminę.

Na wielość dróg do lepszej sytuacji mieszkaniowej wskazuje art. 79 ust. 5 Konstytucji i jako norma najwyższej rangi uzasadnia uznanie niekonstytucyjności art. 4 ustawy. Na realizację tego, ustalonego jako własne, zadania brak jest rzeczywistych ustawowych gwarancji na jego realizację, co stoi w sprzeczności z art. 73 ust. 2 małej konstytucji.

Art. 39 ust. 2 ustawy wnioskodawca ocenia jako zbędny i sprzeczny z konstytucyjną równością obywateli wobec prawa i zasadami sprawiedliwości społecznej.

Nie ma społecznego ani ekonomicznego uzasadnienia z jednej strony w przyznaniu dodatków mieszkaniowych najemcom, właścicielom i członkom spółdzielni, z drugiej zaś w pozbawieniu prawa do dodatku podatków podatku rolnego, najemców lokali socjalnych, osób prowadzących działalność gospodarczą w lokalu, czy najemców płacących czynsz wolny. Dodatki mieszkaniowe mają z założenia pełnić funkcję ochrony socjalnej dla osób uboższych. Przesłanki dochodowości i normatywnej powierzchni są wystarczające dla sprawiedliwego spełnienia przez dodatki mieszkaniowe ich celu.

W grupie osób arbitralnie wyłączonych z prawa do dodatku znajduje się nie mniej niż wśród uprawnionych, mieszkańców wymagających osłony. Realnie może dojść do absurdu sytuacji, w której najemca lokalu socjalnego ponosił będzie wyższe koszty za używanie lokalu od najemcy mieszkania o pełnym standardzie. W wyłączeniu osób prowadzących działalność gospodarczą i podatników rolnych zdaje się pokutować archaiczny przesąd o potencjale majątkowym "prywaciarzy". Zaś w pkt 1) ustępu 2. widocznie zapomniano o rodzinach wielodzietnych.

Wnioskodawca podziela pogląd ustawodawcy, że w systemie organów administracji publicznej nie ma innego niż gminy podmiotu zdolnego organizacyjnie wykonać ogrom pracy w zakresie przyznawania i wplacania dodatków mieszkaniowych. Aliści, kreując nowe zadanie publiczne i powierzając je gminie, ustawodawca musi ocenić i zdecydować o charakterze tego zadania.

Ustalenie, czy zadanie publiczne jest zadaniem własnym, czy zleconym gminie, nie może być wynikiem dowolnego i nie osadzonego w systemie prawa wyboru. Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z 27 września 1994 r. ustalającym powszechnie obowiązującą wykładnię art. 85 i art. 87 ustawy o samorządzie terytorialnym "wszystkie zadania samorządu terytorialnego mają charakter zadań publicznych w tym znaczeniu, że służą zaspokojeniu potrzeb zbiorowych społeczności czy to lokalnych, w wypadku zadań własnych, czy zorganizowanego w państwo całego społeczeństwa, jak w wypadku zadań zleconych". W tym sensie zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych w obrębie i w oparciu o zasób mieszkaniowy gminy bezsprzecznie jest zadaniem własnym gminy.

Co więcej, wypłata dodatków mieszkaniowych dla mieszkańców zasobów komunalnych, może być uznana, choć jest to pogląd sporny, za zadanie własne gminy.

Dodatek mieszkaniowy, ze względu na przedmiot, jest nowym zadaniem mającym charakter osłony socjalnej dla osób z różnych przyczyn nie posiadających dostatecznych podstaw materialnych do samodzielnego zaspokojenia swoich potrzeb bytowych, w skali całego państwa. Dodatek mieszkaniowy to świadczenie rodzajowo najbliższe świadczeniom wynikającym z ustawy z dnia 29.11.1990 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz.U. z 1993 r., nr 13, poz. 60) stanowiącym zadania zlecone gminie (por. art. 27-31), a także zasiłkom unormowanym ustawą z dnia 16.10.1991 o zatrudnieniu i bezrobociu; zadanie administracji rządowej. W obowiązującym systemie prawa nie ma w tym świetle żadnych przesłanek do odmiennego od przytoczonych, traktowania dodatków mieszkaniowych.

W tym miejscu ponownie zachodzi potrzeba powołania art. 73 ust. 2 małej konstytucji, który zapewnia ustawową gwarancję finansową dla gminy na spełnienie zadań publicznych. Nie sposób uznać za taką gwarancję zapowiedzi art. 45 ust. 2 ustawy, o dofinansowaniu, ergo tylko częściowym finansowaniu, a i to "w granicach kwot określonych na ten cel w ustawie budżetowej."

Co więcej, w świetle rozporządzenia wykonawczego szereg gmin w ogóle zostaje pozbawionych dotacji. Innymi słowy dotacja wg ustawy to fakultatywna dopłata budżetu państwa dla niektórych gmin, o niepewnej wysokości i terminie spełnienia, w każdym wypadku pozbawiająca w całości prawa refundowania kosztów obsługi nowego zadania.

Ponadto rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1994 r. w sprawie dotacji dla gmin na dofinansowanie wypłat dodatków mieszkaniowych wykraczając poza delegację ustawową uzależniło możliwość wystąpienia o dotację od podjęcia przez radę gminy uchwały ustalającej stały czynsz regulowanego (§ 6 ust. 1).